

på U 1103 åsyfta detta namn. I så fall ha vi där skrivningar, som i ännu högre grad överensstämma med Alundastenens. På ännu en uppländsk runsten (U 438) har man trott sig finna namnet *Prondr*; dessutom förekommer det på två östgötska runstenar (Ög 166, 225) och är under medeltiden ganska vanligt i vårt land. I Norge och på Island är det ännu vanligare; se vidare U 438. Under sådana omständigheter torde tolkningen *Prondr* vara att föredraga.

C. Silwer anmärker, att U 1127 »är den äldsta av Alunda runstenar, emedan den ensam saknar det kristna korset och därmed anger sig härstamma från den hedniska tiden.» En sådan slutsats har man givetvis icke rätt att draga. U 1127 gör, trots den 'klassiska' ornamentiken, ett jämförelsevis ungt intryck.

Den mycket begränsade ristningsytan är påfallande skickligt utnyttjad. Det ganska klumpiga ormhuvudet är väl inpassat på den fria ytan upptill på stenen.

1128. Alunda kyrka.

Pl. 115.

Litteratur: B 572, L 279. J. Bureus, F a 6 s. 189 n:r 124 (Rhezelius), F a 5 n:r 9; J. Rhezelius, *Monumenta Uplandica* (F c 6), s. 203 (tryckt i UFT h. 32, 1915, s. 62); J. Peringskiöld, *Monumenta* 2, bl. 112; *Kyrkoinventarium* 1829 (ATA); R. Dybeck, *Reseberättelse* för år 1866 (ATA); UFT h. 1 (1871), s. 12, h. 5 (1876), s. 79; C. Silwer, *Alunda bebyggelsehistoria* X (i: *Östhammars Tidning* den 26/8 1910, Kort beskrifning öfver fornminnen i Alunda (i: UFT h. 28, 1912), s. 366; O. Almgren, *Alunda sockens fornminnen* (i: UFT h. 28, 1912), s. 352; S. B. F. Jansson, *Runinskriftsinventering i Uppsala län* 1942 (ATA).

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckning i F c 6 (återgiven i UFT h. 28 och h. 32); P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds *Monumenta* och B 572).

Stenen står på en liten kulle¹, 90 m. S om kyrkan, 16 m. S om södra bogårdsmuren, 35 m. N om skälet mellan landsvägen Uppsala—Öregrund och vägen till Österby bruk. 4 m. åt SÖ står U 1127. Platsen är utmärkt på Ekonomiska kartbladet »Alunda» (1954).

Enligt Rhezelius (i F a 6) fanns stenen i »Alunda Sochn. Wedh kyrkian i Tädh»; *Monumenta Uplandica*: »Wedh kyrkian i tädh ligger dene är grå.» F a 5: »Alunda Wid kyrke Stiglukun». I Peringskiölds *Monumenta* lämnas följande upplysningar om U 1128: »Suder om westra kyrkegårdz porten på Alunda kyrkegård finnes sammaledes En afslagen Runesten med förwänd och förstumpad Runeskrift, hwilken man fördenskull ej heller wähl förstå kan». På träsnittet finnes bläckanteckningen »Alunda kyrkegård» (B 572: »På Kyrkogården»; L 279: »På kyrkogården»). I *Kyrkoinventarium* 1829 finnes en uppgift, som säkert åsyftar U 1128: »Utan för Westra Bogårds Grinden ligger äfven en större Runsten med dubbla slingor, men runorna aldeles bortnötta. Denna sten hade förtjent att bättre vårdas.»

¹ Om en oriktig tradition om denna kulle se ovan s. 513, not 1.

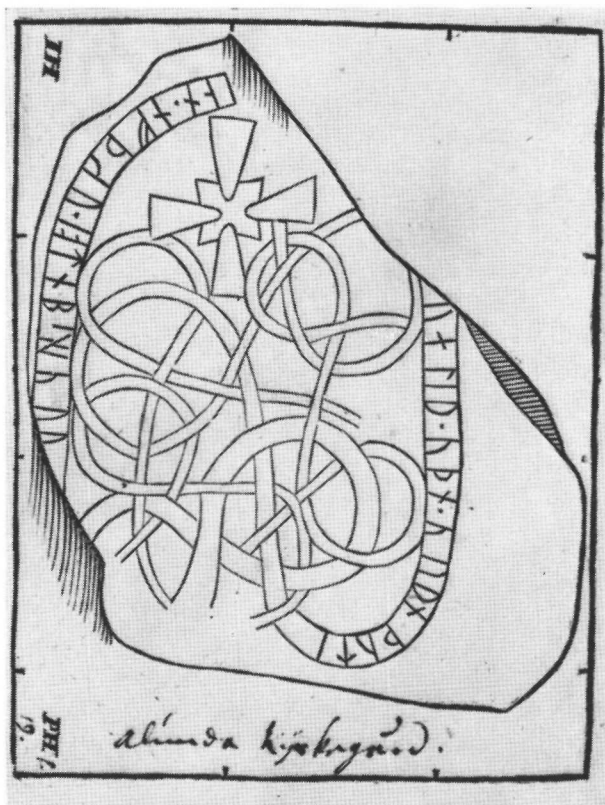

Fig. 443. U 1128. Alunda kyrka.
Efter träsnitt i Peringskiölds *Monumenta* (B 572).

